

प्रायश्चित्तगन्धिप्रभेदतः । अकठोराक्षरं स्वल्पसमासं वृत्तकं । मतम् । तत्तु वैदर्भरीतिस्थं गद्यां हृद्यतरं भवेत् । भवेदुत्कलिकाप्रायः समासादृग् दृढाक्षरम् । वृत्तकदेश-सम्बन्धात् वृत्तगन्धिः पुनः स्मृतम् ।

“कथायां सरसं वस्तु गद्यैरेव विनिर्मितम् । कचिदल भवेदाय्यां कचिद्वक्त्रप्रपक्वके । आदौ पद्यैर्नमस्कारः खलादेवैककीर्त्तनम्” यथा कादम्बर्यादि ।

“गद्यपद्यमयं काव्यं च स्मरित्यभिधीयते” । यथा देशराजचरितम् । “गद्यपद्यमयी राजस्तुतिर्विबुदमुच्यते । यथा विबुदमणिमाला” सा. द. ।

“यजुषाम्नायां च साम्नाश्च गद्यानाञ्चैव सर्वशः । आसी-
दुच्चार्यमाणानां निखनो हृद्यङ्गमः” भा. ५. २६. ७. भा. ५. ५६. ७. विष्णुपु. च तत्प्रपञ्चो दृश्यः ।

गद्याय पु. भावप्र. कालिकुमानोक्तौ “यद्यद्वेन गुञ्जा स्था च्चिगुञ्जो वक्त्र उच्यते । माघो गुञ्जाभिरष्टाभिः सप्तभिर्वै भवेत् कचित् । चतुर्भिर्माषकैः शणः स निष्कष्टङ्ग एव च । गद्याणो माषकैः षड्भिः कर्षः स्याद्दशमाषिकः” इत्युक्तौ अष्टचत्वारिंशद्वगुञ्जामिते मानभेदे । स्वार्थे क । तदार्थ । “तस्या यवाभ्यां कथिताऽल गुञ्जा वक्त्रि-
गुञ्जो धरणश्च गतेऽष्टौ । गद्याय कस्तुद्वयमिन्द्रः १४ तल्यैव-
ह्वैस्तथैकौ धटकः प्रदिष्टः” लीला-उक्तौ परिमाणभेदे । तेन अष्टगुञ्जात्मकमाषषड्गुणतया तस्याष्टचत्वारिंशद्वगुञ्जामा-
म् । कचिदस्य दन्त्यनमध्यतापि लमध्यता च । शब्द-
कल्पद्रुमे क्लीबोक्तिचिन्त्या भावप्र. गद्याय शब्दस्य पु. स्त्री-
क्तेः स्त्रीकप्रत्ययस्योत्सर्गतः प्रकृतिजङ्गत्वौचित्यात् ।

गध्य लि. यह-यत् पृष्ठो. नि. । १ पादो । “अजा वाजं न गध्यम्” ऋ. ४. १. १. । “गध्यं पाह्वम्” “गध्यं गृह्णातेः निगमः” भा. “महो वाजस्य गध्यस्य सातौ” ऋ. ६. १. २. । “गध्यस्य पाह्वस्य” भा. ।

गध मित्रीभावे निषण्टुः दिवा. परं. सेट् । गध्यनि व्यगधीत् अगधीत् । जगध गधिता “वाजस्य गध्यस्य सातौ” ऋ. ६. १. १. । गध्यस्य गध्यतिमित्रीवायकम् । मित्रणीयस्य प्राप्यस्य वाजस्य सातौ सुसंभजने” भा. ।

गन्तव्य लि. गम-तव्य । १ गम्ये “गन्तव्यमस्ति कियदित्यसक्तु ब्रवाणा रामानुषः कतवती प्रथमावतारम्” उत्तरं । “राजा स्तेनेन गन्तव्यो सुक्तकेयेन धावता” मतुः ।

गन्तु लि. गम-तनु । १ पणिके आगन्तुरभ्यागतः उज्ज्वल-
दत्तः २ गन्तरि च । कचिज्ज्ञातेऽपि तनु । “मध्या-

योरिषतायुर्गन्तोः” ऋ. १. ८. ६. , “आयुर्गन्तोः कृष्-
स्यायोर्गमनात् पूर्वम्” भा. । अल गन्तोः भावकक्षणे
“स्थे च कज्यतिचरिञ्जतमिजनिभ्यस्तोसुनु” पा. १. ४. १. ६. । विहिततोसुनन्तया साधयोक्तिचिन्त्या
तत्र सूत्रे गमेरपाठात् । सितनिगमीत्यादिसूत्रेण तुन-
प्रत्ययान्तस्यैव तद्रूपस्यौचित्यात् । “युयोत नो अन-
पत्यानि गन्तोः” ऋ. १. ५. ४. १. ८. इत्यस्याः व्याख्यायां च
तेन तुनन्तस्यैव साधितत्वात् तथैवेहौचित्यत्वात् । वस्तुतः
तोसुनन्तस्याव्ययतया तत्स्वरार्थमेव तथासाधनं तेन
वा. तोसुनु इत्येव ज्यायः ।

गन्तु लि. गम-शीलायै तनु । १ गमनशीले २ प्राप्तिशीले
“तदा गन्तासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य हृतस्य च” गीता
शीलार्थतृणन्तत्वात् न कर्माणि पठौ । कर्त्तरि
तृच् । २ गमनकर्त्तरि लि. अत्र कर्माणि पठौति भेदः ।
उभयत्र स्त्रियां ङीप् । “गन्त्री वसुमती नाशम्” या. ।

गन्त्री स्त्री गन्त्यतेऽनया ङुन् ङीप् । १ षष्ठ्यङ्गोये, शकटे
अमरः । २ गमनकारिकायां ३ गमनशीलायां स्त्रियाञ्च ।

गन्तीरथ पु. गन्त्री रथ इय. अमीष्टस्थानप्रापकत्वात् । शकटे
अमरः । [हिन्द-पिलादिक्रमेण तत्रवासिनि ।

गन्दिका स्त्री पुरीभेदे साऽभिजनोऽस्य सिन्धु. अथ । गा-
गन्ध अर्हने (हिंसायाम्) गत्यां भूषणे च चुरा. व्या. सक. सेट् ।
गन्धयते अजिगन्धत । गन्धनम् “गन्धनक्षेपणसेवन-
साहसिक्यप्रतियत्नकथनोपयोगेषु कजः” पा. “गन्धनं
हिंसनम्, गन्धनाङ्गे उपयमे तु” इति च सि. कौ. ।
“गन्धनाङ्गे सूचनार्थे” इत्यर्थः । तेन सूचनार्थेऽपि ।

गन्ध पु. गन्ध-पचाद्यच् । त्राणेन्द्रियग्राह्ये पृथिवीवृत्तौ
विशेषगुणभेदे अमरः । २ प्रतिवेगिनि लि. १ लेखे ४ सम्बन्धे
५ गन्धके च मेदि. ६ गर्व हेमच. ७ शोभाङ्गने गन्धरत्ना. ।
“हृष्टो मलयजो गन्धः” इति स्मृत्युक्ते षष्ठ्यङ्गन्धे च ।
गन्धश्च पृथिवीमातस्य गुणः । “रूपगन्धस्पर्शवती पृ-
थिवी” कणा. सू. । न च पाषाणादौ गन्धरसयो-
रनुपलब्धात् तत्राव्यापकमिति याच्यम् । तत्रापा-
ततो गन्धरसयोरनुपलब्धेऽपि तदीयभस्मसु तदुपल-
ब्धस्य सत्त्वात् य एवावयवाः पाषाणारम्भकास्त एव तद्ग-
न्धारम्भका अपि “यत् द्रव्यं तद्द्रव्यध्वंसजन्यं तत्तदुपा-
नोपादेयमिति” व्याप्तेरतो नाव्याप्तिः । गन्धवत्त्वस्य-
पक्षिकाणि चटादाव्याप्तमतौ गन्धसमानाधिकरद्रव्यत्व-
व्याप्यजातिमत्त्वं पृथिवीत्ववत्त्वम् । सूत्रावल्याञ्च